



Arrest

nr. 97 961 van 27 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 8 november 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. COPINSCHI, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 31 mei 2012 dienen verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 13 augustus 2012 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk. Op 28 augustus 2012 wordt deze beslissing ter kennis gebracht.

1.3. Op 10 september 2012 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond. Op 11 oktober 2012 wordt deze beslissing ter kennis gebracht.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 13.08.2012, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Betrokkene, S.F., haalt medische elementen aan. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens d.d. 06.09.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, en dat er geen bezwaar is om te reizen. De arts-adviseur concludeert namelijk: "Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Tsjetsjenië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Tsjetsjenië."

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande onderdelen van het enig middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een enig middel werpen verzoekers onder meer de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet alsook *"van het principe volgens dewelke de administratieve overheid het geheel van de pertinente elementen eigen een zaak in overweging dient te nemen wanneer zij een beslissing neemt"*.

Verzoekers betogen onder meer als volgt:

"(...) In haar gecircumstantieerd medisch certificaat, opgesteld voor de verzoekster, door de Dokter Ann Van de Velde op datum van 4 april 2012, is er eveneens verduidelijkt dat :

er bestaat, in het land van oorsprong van de verzoekster, geen enkele adequate behandeling ;

de verzoekster het risico loopt, in geval van terugkeer naar haar land van oorsprong, van te overlijden.

Het is dus meer dan schokkend, van te lezen, van de pen van de geneesheer- attaché van de Dienst voor Vreemdelingenzaken, dat :

(...) de verzoekster in staat zou zijn om te reizen naar haar land van oorsprong, dit terwijl de Dokter Van de Velde duidelijk verduidelijkt heeft dat de verzoekster niet kan reizen naar haar land van oorsprong omwille van infectierisico's.

Men kan niet anders dan vast te stellen dat het rapport van de geneesheer- attaché deze elementen niet op een geldige wijze weerlegt.(...)

2°) Schending door de administratie van haar verplichting om te oordelen in perfecte kennis van zaken

De administratie moet overgaan tot een grondig onderzoek van de medische situatie van de vreemdeling door « de noodzakelijke onderzoeken » te verrichten, zodat men volledig op de hoogte

is van de situatie van de persoon waarvan de gezondheidsstaat als deficiënt wordt voorgesteld en om in staat te zijn om zich te kunnen uitspreken “in perfecte kennis van zaken” (zie Raad van State, arrest n° 91.709 van 19 december 2000).

De Raad van State heeft aldus geoordeeld dat “het toebehoort aan de autoriteit die gevat is met een aanvraag tot machtiging of van prerogatie van verblijf om medische reden of wanneer ze een maatregel van verwijdering vooropstelt, om de omstandigheden van de zaak te appreciëren in het licht van de sanitaire en sociale situatie van het land van bestemming, maar eveneens in het licht van de gevolgen van de maatregel van verwijdering op de gezondheid van de geïnteresseerde » (zie Raad van State, arrest n° 82.698 van 5 oktober 1999, vrije vertaling).

De administratie moet er dus op toezien dat de vreemdeling in staat is om de reis af te leggen naar zijn land van herkomst. Indien dit het geval is, zal het haar toekomen om de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen te onderzoeken, die de staat van de vreemdeling vereisen. (...)

Bovendien, kan men niet anders dan vast te stellen dat er geenszins aangetoond is door de Dienst voor Vreemdelingenzaken, dat in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië, de verzoekster effectief zou kunnen genieten van de medische zorgen die haar gezondheidsstaat nochtans vereist, met als gevolg een snel overlijden.

Bovendien, weerlegt de bestreden beslissing niet op een geldige en adequate manier de verduidelijking- en aangebracht door de Dokter [A. V. D. V.] met betrekking tot het risico, voor de gezondheids-staat van de verzoekster, in geval van terugkeer naar de Federatie van Rusland, en meer bepaald, naar Tsjetsjenië.

In dit opzicht, dient er nuttig te worden verwezen naar de indicaties behouden in het gecircumstantieerd medisch certificaat opgesteld door de Dokter [A. V. D. V.] op datum van 4 april 2012.(...)”.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hoewel de verwerende partij niet in extenso hoeft te antwoorden op alle door de verzoekende partij ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht betreft moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

2.3. Een van de kernpunten van verzoekers’ betoog is dat niet gemotiveerd werd aangaande en geen rekening gehouden werd met de vermelding op het door hen neergelegd medisch getuigschrift opgesteld door dokter A.V.D.V op 6 april 2012 dat verzoekster niet kan reizen naar haar land van oorsprong omwille van infectierisico’s.

2.4. In de in punt 1 bedoelde aanvraag werd de aandacht gevestigd op “het vervolledigd en ondertekend gecircumstantieerd medisch certificaat, voor de verzoekster, door de Dokter [A.V.D.V.] van de dienst hematologie van het Universitair Ziekenhuis te Antwerpen, opgesteld op de datum van 4 april 2012”, waarin onder meer werd opgenomen:

“- (...)

- dat verzoekster niet kan reizen naar haar land van oorsprong omwille van het risico op infectie

- (...)”.

Dit “gecircumstantieerd medisch certificaat, voor de verzoekster, door de Dokter [A.V.D.V.] van de dienst hematologie van het Universitair Ziekenhuis te Antwerpen, opgesteld op de datum van 4 april 2012” werd gevoegd bij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag. Het betreft een stuk met als hoofding “gedetailleerd medisch attest” waarin de vooropgestelde medische vraagrubrieken beantwoord worden. De vraag “Kan de patiënt reizen naar het land van herkomst? Zo neen, waarom niet?” werd als volgt beantwoord, “Neen, infectie risico”.

2.5. De bestreden beslissing stelt onder meer *“Betrokkene, S.F., haalt medische elementen aan. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens d.d. 06.09.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, en dat er geen bezwaar is om te reizen”*. Het advies van de arts-adviseur van 6 september 2012 waarop de bestreden beslissing steunt en dat zich bevindt in het administratief dossier, bevat onder meer de volgende rubriek: *“IV Mogelijkheid tot reizen en mantelzorg”*. Hieronder noteerde de arts-adviseur het volgende: *“Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische dossierstukken blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen noch noodzaak tot mantelzorg”*.

2.6. Het blijkt dus dat de arts-adviseur geen rekening houdt met noch motiveert aangaande het oordeel van dokter A.V.D.V. van de dienst hematologie van het Universitair Ziekenhuis te Antwerpen, opgenomen in het gedetailleerd medisch attest van 4 april 2012, dat minstens dient te worden beschouwd als een nuttige inlichting in de zin van artikel 9 ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat verzoekster niet kan reizen wegens een infectierisico.

2.7. De verwerende partij schendt derhalve de formele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht doordat noch de bestreden beslissing noch het advies van de arts-adviseur van 6 september 2012 waarvan kan worden aangenomen dat de verwerende partij het geheel onderschrijft aangezien zij ernaar verwijst in de bestreden beslissing, uiteenzet waarom er ondanks het oordeel van een arts van de dienst hematologie van een universitair ziekenhuis van 4 april 2012 dat verzoekster niet naar haar land van herkomst kan reizen wegens een infectierisico, er geen sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen.

2.8. Verwerende partij kan zich in haar nota niet dienstig verschuilen achter het advies van de arts-adviseur en betogen *“Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Tsjetsjenië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen”*. Het komt de verwerende partij immers toe erover te waken dat in deze rekening gehouden wordt met het gedetailleerd medisch attest van dokter A.V.D.V. van 4 april 2012 en zonodig de arts-adviseur te verzoeken om dienaangaande bijkomend te motiveren in zijn advies. Het verweer van de verwerende partij klemmt des te meer aangezien uit het administratief dossier blijkt dat attaché H.C. op 29 augustus 2012 een nota opstelde gericht aan de arts-adviseur waarin onder de rubriek *“2. Beoordeling van de ingeroepen elementen/voorgelegde stukken”* onder meer werd gesteld dat er *“geen sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie (sic) om te reizen”*. Verwerende partij kan gelet op de vaststelling gedaan in punt 2.7. evenmin in haar nota dienstig opwerpen dat *“Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie zich heeft gebaseerd op het verslag van de arts-adviseur en dat deze laatste rekening heeft gehouden met alle door verzoekster bijgebrachte medische verslagen.”* (onderlijning aangebracht door verwerende partij in haar nota).

Het enig middel is gegrond voor zover de schending opgeworpen wordt van de formele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. De gegrondheid van deze onderdelen van het enig middel leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing worden zij niet besproken.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben in hun enig middel gegronde onderdelen aangevoerd die leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 september 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA